

Gedurende zijn verblijf te *Kammenoi*, had de Generaal KOSCHELEFF TSCHETSCHRO TUMA ter maaltijd genoodigd. Deze noodiging wekte niet minder de verwondering. Ondanks het gevoel van eigene waarde, dat TUMA in zijne woorden geopenbaard had, nam hij de noodiging niet terstond aan. Hij gaf te kennen, dat die eer voor hem te groot was. Niet slechts was de Generaal een te aanzienlijk man in vergelijking van hem, maar hij zelf was ook geen Christen, en zijn volk werd door de Rusfen veracht, omdat zij geen kruis droegen ten teeken, dat zij echte Christenen waren. De Generaal liet hem antwoorden, dat het hem bijzonder genoeg zou geven, met het Opperhoofd van eene zoo brave natie, als de Tschutkschen waren, aan ééne tafel te eten; en wat den Christelijken godsdienst betref, hij was van oordeel dat een braaf man, schoon geen belijder van CHRISTUS, meer achting verdiende, dan een slecht Christen. Deze betuiging van den Gouverneur verwekte bij hem eene buitengemeene ja onbeschrijfelijke vreugde. Hij vertelde aan elk van zijn geleide, wat hij gehoord had, en hij herhaalde het voor allen. Alle hoorden zijn verhaal met de blijkbaarste teekenen van vreugde en verbaasdheid. Bij het afscheid verzochten zij alle den Gouverneur, dat hij hen in den volgenden winter weder wilde bezoeken. Toen hij hun voorhield, dat het hem onmogelijk was aan hun verzoek te voldoen, baden zij hem, dat hij dan zijnen broeder in zijne plaats wilde zenden; want deze zou ongetwijfeld wel even zo

II. DEEL. T goed